

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 16 juni 2016*

”Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Särskilda behörighetsregler — Artikel 5 led 3 — Skadestånd utanför avtalsförhållanden — Skadevällande handling — Försumlighet av en advokat vid upprättande av ett avtal — Den ort där skadan inträffade”

I mål C-12/15,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländernas högsta domstol) genom beslut av den 9 januari 2015, som inkom till domstolen den 14 januari 2015, i målet

Universal Music International Holding BV

mot

Michael Tétreault Schilling,

Irwin Schwartz,

Josef Brož,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Ilešič samt domarna C. Toader (referent), A. Rosas, A. Prechal och E. Jarašiūnas,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 25 november 2015,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Universal Music International Holding BV, genom C. Kroes och S. Janssen, advocaten,
- Michael Tétreault Schilling, genom A. Knigge, P. Fruytier och L. Parret, advocaten,
- Josef Brož, genom F. Vermeulen och B. Schim, advocaten,

* Rättegångsspråk: nederländska.

— Greklands regering, genom A. Dimitrakopoulou, S. Lekkou och S. Papaïoannou, samtliga i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom M. Wilderspin och G. Wils, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 10 mars 2016 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 5 led 3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 12, 2001, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Universal Music International Holding BV (nedan kallat Universal Music), etablerat i Nederländerna, och Michael Schilling, Irwin Schwartz och Josef Brož – alla tre advokater – bosatta i Rumänien, Kanada respektive Tjeckien, angående oaktsamhet från Josef Brož sida i samband med upprättandet i Tjeckien av ett avtal avseende förvärv av aktier.

Tillämpliga bestämmelser

Brysselkonventionen

- 3 Artikel 5 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 299, 1972, s. 32; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 30), i dess lydelse enligt de olika konventionerna om nya medlemsstaters tillträde till denna konvention (nedan kallad Brysselkonventionen), har följande lydelse:

”Talan mot den som har hemvist i en konventionsstat kan väckas i en annan konventionsstat

...

3. om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, vid domstolen i den ort där skadan inträffade,

...”

Förordning nr 44/2001

- 4 I skälen 11, 12, 15 och 19 i förordning nr 44/2001 anges följande:

”(11) Behörighetsbestämmelserna måste uppfylla kravet på förutsebarhet och bygga på den allmänna principen om svarandens hemvist, och det måste alltid kunna gå att bestämma vilken domstol som är behörig utifrån denna princip, utom i vissa bestämda fall när tvistens art eller hänsynen till partsautonomin gör det berättigat att använda någon annan anknytning. I fråga om juridiska personer bör hemvisten definieras autonomt så att de gemensamma reglerna blir klara och behörighetskonflikter kan undvikas.

(12) Principen om att domstolen där svaranden har hemvist är behörig bör kompletteras med alternativa behörighetsregler i de fall där det finns en nära koppling mellan domstolen och tvisteföremålet eller då detta krävs för att underlätta rättskipningen.

...

(15) För att rättskipningen skall fungera väl, måste man minimera möjligheten för samtidiga förfaranden och se till att oförenliga domar inte meddelas i två medlemsstater. ...

...

(19) Kontinuiteten mellan Brysselkonventionen och denna förordning bör säkerställas, och övergångsbestämmelser bör därför införas. Likaså måste kontinuitet råda när det gäller E[U]-domstolens tolkning av bestämmelserna i Brysselkonventionen, och [protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen] bör därför fortsätta att också tillämpas på de fall som har anhängiggjorts när förordningen träder i kraft.”

5 Artikel 2.1 i förordningen, som ger domstolarna i svarandens hemviststat allmän behörighet, har följande lydelse:

”Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall talan mot den som har hemvist i en medlemsstat väckas vid domstol i den staten, oberoende av i vilken stat han har medborgarskap.”

6 I artikel 5 i förordningen föreskrivs följande:

”Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat kan väckas i en annan medlemsstat

...

3) om talan avser skadestånd utanför avtalsförhållanden, vid domstolen i den ort där skadan inträffade eller kan inträffa,

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

7 Universal Music är ett skivbolag och ingår i koncernen Universal Music Group. Universal Music International Ltd är ett systerbolag till Universal Music och ingår i samma koncern.

8 År 1998 kom Universal Music International Ltd överens med vissa tjeckiska samarbetspartner, däribland skivbolaget B&M spol. s r.o. (nedan kallat B&M) och det bolagets aktieägare, om att ett eller flera bolag inom Universal Music Group skulle förvärva 70 procent av aktierna i B&M. De kom också överens om att resterande aktier skulle förvärvas år 2003, till ett pris som skulle fastställas vid detta senare tillfälle. Ett förskott på försäljningspriset hade redan erlagts. Avtalet och huvudpunkterna i transaktionsförslaget stadfästes i ett *letter of intent* i vilket det angavs att målsättningen var ett försäljningspris motsvarande fem gånger B&M:s genomsnittliga årsvinst.

9 Parterna förhandlade därefter om försäljningen och leveransen av 70 procent av aktierna i B&M och om ett optionsavtal avseende förvärv av resterande 30 procent (nedan kallat optionsavtalet).

10 På uppdrag av Universal Music Groups juridiska avdelning upprättades optionsavtalet avseende förvärv av de resterande aktierna av den tjeckiska advokatbyrån Burns Schwartz International. Ett antal utkast till detta avtal utväxlades mellan advokatbyrån, Universal Music Groups juridiska avdelning och aktieägarna i B&M.

11 Under dessa förhandlingar angavs Universal Music som förvärvare enligt optionsavtalet. Avtalet undertecknades den 5 november 1998 av Universal Music, B&M och B&M:s aktieägare.

- 12 Enligt den hänskjutande domstolen framgår det av detta avtal att en ändring som hade föreslagits av Universal Music Groups juridiska avdelning inte till fullo hade beaktats av Josef Brož, en av medarbetarna på advokatbyrån Burns Schwartz International. Detta fick till följd att försäljningspriset femdubblades i förhållande till det avsedda försäljningspriset. Försäljningspriset skulle sedan multipliceras med antalet aktieägare.
- 13 För att fullgöra sin skyldighet att förvärva de resterande aktierna beräknade Universal Music, i augusti 2003, priset, enligt den formel som bolaget hade förväntat sig skulle användas, till 10 180 281 tjeckiska kronor (CZK) (cirka 313 770 euro). Aktieägarna i B&M stödde sig på beräkningsmetoden i avtalet och krävde ett belopp på 1 003 605 620 CZK (cirka 30 932 520 euro).
- 14 Tvisten hänsköts till en skiljenämnd i Tjeckien, varpå parterna förlikades den 31 januari 2005. Universal Music betalade i enlighet med förlikningsöverenskommelsen ett belopp på 2 654 280,03 euro för de resterande 30 procenten av aktierna (nedan kallat förlikningsbeloppet). Betalningen skedde genom en överföring från ett bankkonto som bolaget hade i Nederländerna till ett konto som aktieägarna i B&M hade i Tjeckien.
- 15 Universal Music väckte talan vid Rechtbank Utrecht (Utrechts domstol, Nederländerna) med stöd av artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 och yrkade att Michael Tétreault Schilling och Irwin Schwartz, i egenskap av tidigare delägare i advokatbyrån Burns Schwartz International, samt Josef Brož skulle förpliktas att solidariskt betala 2 767 861,25 euro jämte ränta och ersättning för rättegångskostnader. Yrkandet motsvarade den skada som Universal Music påstod sig ha lidit till följd av den oaktsamhet som Josef Brož gjort sig skyldig till i samband med upprättandet av optionsavtalet. Skadan bestod av skillnaden mellan det ursprungligen avsedda försäljningspriset och förlikningsbeloppet plus Universal Musics kostnader för skiljeförfarandet.
- 16 Till stöd för sin talan anförde Universal Music att bolaget hade lidit skada i Baarn (Nederländerna), där det är etablerat.
- 17 Rechtbank Utrecht (Utrechts domstol) fann, i avgörande av den 27 maj 2009, att den inte var behörig att pröva talan, eftersom den skada som Universal Music påstod sig ha lidit, som kvalificerades som en "ren förmögenhetsskada" som uppkommit i Baarn, inte kunde anses ha inträffat där i den mening som avses i artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001, då det inte fanns tillräckliga anknytningsmoment för att finna nederländsk domstol behörig.
- 18 Universal Music överklagade avgörandet till Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (appellationsdomstolen i Arnhem-Leeuwarden, Nederländerna), som i avgörande av den 15 januari 2013 fastställde avgörandet från första instans. Den domstolen fann att det inte förelåg någon särskilt nära anknytning mellan talan och den domstol vid vilken talan väckts, vilket utgör en förutsättning för att artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 ska kunna tillämpas. Enbart den omständigheten att kostnaden för förlikningsbeloppet burits av ett företag med hemvist i Nederländerna räckte inte för att nederländsk domstol skulle vara behörig.
- 19 Universal Music överklagade avgörandet från andra instans till den hänskjutande domstolen. Michael Schilling och Josef Brož har var för sig anslutningsöverklagat.
- 20 Mot denna bakgrund beslutade Hoge Raad der Nederlanden (Nederländernas högsta domstol) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

"1) Ska artikel 5 led 3 i förordning ... nr 44/2001 tolkas så, att den ort i en medlemsstat där en skada uppkommit kan anses utgöra 'den ort där skadan inträffade', när skadan uteslutande består av en förmögenhetsskada som är den direkta följden av ett otillåtet handlande som ägt rum i en annan medlemsstat?

- 2) Om fråga 1 besvaras jakande:
- Vilka kriterier eller synsätt ska den nationella domstolen tillämpa när den prövar sin behörighet enligt artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 för att avgöra om det aktuella målet avser en förmögenhetsskada som är den direkta följd av ett otillåtet handlande (initial eller direkt förmögenhetsskada) eller en förmögenhetsskada som är resultatet eller följd av en initialskada som uppkommit någon annanstans (följdskada eller indirekt förmögenhetsskada)?
  - Vilka kriterier eller synsätt ska den nationella domstolen tillämpa – när den prövar sin behörighet enligt artikel 5 [led] 3 i förordning nr 44/2001 – för att avgöra var den direkta eller indirekta förmögenhetsskadan, oavsett om denna är direkt eller en indirekt skada, har eller ska anses ha uppstått?
- 3) Om fråga 1 besvaras jakande: Ska förordning nr 44/2001 tolkas så, att den nationella domstol som har att pröva sin behörighet enligt förordningen är skyldig att grunda sin bedömning på kärandens relevanta påståenden, eller måste den även beakta vad svaranden anfört för att bestrida dessa påståenden?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

- 21 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att den ort i en medlemsstat där en skada uppkommit, i en situation som den förevarande, kan anses utgöra ”den ort där skadan inträffade”, när skadan uteslutande består i en förmögenhetsskada som är en direkt följd av ett otillåtet handlande i en annan medlemsstat.
- 22 För att besvara den frågan ska det erinras om att eftersom förordning nr 44/2001 har ersatt Brysselkonventionen, är domstolens tolkning av bestämmelserna i den konventionen även giltig för bestämmelserna i förordningen när bestämmelserna i dessa gemenskapsrättsakter kan anses motsvara varandra (dom av den 16 juli 2009, Zuid-Chemie, C-189/08, EU:C:2009:475, punkt 18, och dom av den 10 september 2015, Holterman Ferho Exploitatie m.fl., C-47/14, EU:C:2015:574, punkt 38).
- 23 De bestämmelser i förordning nr 44/2001 som är relevanta i förevarande mål har en i princip likalydande ordalydelse som motsvarande bestämmelser i Brysselkonventionen. Med hänsyn till denna likhet ska, i enlighet med skäl 19 i förordningen, kontinuiteten i tolkningen av dessa båda rättsakter säkerställas (dom av den 16 juli 2009, Zuid-Chemie, C-189/08, EU:C:2009:475, punkt 19).
- 24 Enligt domstolens praxis omfattar begreppet ”skadestånd utanför avtalsförhållanden” i artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 varje talan som syftar till att gentemot svaranden göra gällande ett ansvar som inte har anknytning till ett ”avtal” i den mening som avses i artikel 5 led 1 a i samma förordning (dom av den 28 januari 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, punkt 44). Eftersom det inte finns några uppgifter i begäran om förhandsavgörande om att det skulle finnas någon avtalsrelation mellan parterna i målet, något som förvisso ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva, ska EU-domstolen begränsa sin prövning till artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001, som också är den bestämmelse som frågorna från den hänskjutande domstolen avser.
- 25 Som generaladvokaten erinrat om i punkt 27 i sitt förslag till avgörande, är det genom undantag från huvudregeln i artikel 2.1 i förordning nr 44/2001 att domstolarna i den medlemsstat där svaranden har hemvist är behöriga, som det i avsnitt 2 i kapitel II i förordningen föreskrivs ett antal särskilda behörighetsregler, däribland regeln i artikel 5 led 3. Regeln att behörig domstol är domstolen i den ort där skadan inträffade eller kan inträffa är en särskild behörighetsregel och ska därför tolkas fristående och restriktivt, vilket innebär att den inte medger en tolkning som går utöver de fall som är

uttryckligen angivna i förordningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 juni 2014, *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, punkterna 43–45, och dom av den 10 september 2015, *Holterman Ferho Exploitatie m.fl.*, C-47/14, EU:C:2015:574, punkt 72 och där angiven rättspraxis).

- 26 Enligt fast rättspraxis grundas den särskilda behörighetsregeln i artikel 5 led 3 i förordningen på att det finns en särskilt nära anknytning mellan tvisten och domstolarna i den ort där skadan inträffade eller kan inträffa, vilket med hänsyn till intresset av en god rättskipning och ett ändamålsenligt förfarande gör det befogat att dessa domstolar ges behörighet (dom av den 5 juni 2014, *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, punkt 47, och dom av den 10 september 2015, *Holterman Ferho Exploitatie m.fl.*, C-47/14, EU:C:2015:574, punkt 73 och där angiven rättspraxis).
- 27 I mål om skadestånd utanför avtalsförhållanden är domstolen i den ort där skadan inträffade eller kan inträffa nämligen vanligen den mest lämpade att avgöra saken, särskilt med hänsyn till dess närhet till tvisten och med hänsyn till att bevisupptagningen underlättas (dom av den 21 maj 2015, *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, punkt 40, och dom av den 10 september 2015, *Holterman Ferho Exploitatie m.fl.*, C-47/14, EU:C:2015:574, punkt 74).
- 28 Uttrycket ”den ort där skadan inträffade eller kan inträffa” i artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 kan, som domstolen tidigare har slagit fast, avse både den ort där skadan förverkligades och den ort där den skadevällande händelsen inträffade, vilket medför att talan kan väckas mot svaranden vid domstolen på den av dessa två orter som käranden väljer (se, beträffande förorening, dom av den 30 november 1976, *Bier*, 21/76, EU:C:1976:166, punkterna 24 och 25, beträffande immaterialrättsintrång, dom av den 5 juni 2014, *Coty Germany*, C-360/12, EU:C:2014:1318, punkt 46, och, beträffande avtal om anställning som bolagsdirektör, dom av den 10 september 2015, *Holterman Ferho Exploitatie m.fl.*, C-47/14, EU:C:2015:574, punkt 72).
- 29 Det är ostridigt mellan parterna att den skadevällande händelsen inträffade i Tjeckien. Däremot är de oense om var skadan uppkom.
- 30 Det framgår av begäran om förhandsavgörande att avtalet av den 5 november 1998 mellan B&M och dess aktieägare, å ena sidan, och Universal Music, å andra sidan, förhandlades fram och undertecknades i Tjeckien. Parternas rättigheter och skyldigheter har bestämts i den medlemsstaten, inbegripet skyldigheten för Universal Music att betala ett högre belopp än det ursprungligen avsedda för de resterande 30 procent av aktierna. Denna avtalsförpliktelse, vilken parterna i avtalet inte hade för avsikt att skapa, uppstod i Tjeckien.
- 31 Skadan för Universal Music till följd av skillnaden mellan det tänkta försäljningspriset och det försäljningspris som anges i avtalet blev definitivt genom förlikningen mellan parterna inför skiljenämnden, i Tjeckien, den 31 januari 2005, den dag då det faktiska försäljningspriset fastställdes. Universal Music blev i och med detta oåterkalleligen betalningsskyldigt.
- 32 Således skedde förmögenhetsförlusten i Tjeckien och skadan uppkom där. Enbart den omständigheten att Universal Music – när bolaget verkställde den förlikning det ingått inför skiljenämnden, i Tjeckien – betalade förlikningsbeloppet genom överföring från ett bankkonto i Nederländerna ändrar inte den slutsatsen.
- 33 Slutsatsen av vad som således konstaterats i punkterna 30–32 ovan uppfyller de krav på förutsebarhet och bestämdhet som uppställs i förordning nr 44/2001, eftersom det för att uppnå god rättskipning och ett ändamålsenligt förfarande är befogat att de tjeckiska domstolarna är behöriga.
- 34 Domstolen vill härvidlag erinra om att uttrycket ”den ort där skadan inträffade” inte kan tolkas extensivt i sådan utsträckning att det omfattar varje ort där man kan märka de skadliga följderna av en omständighet som redan har förorsakat en skada som faktiskt har uppkommit på en annan ort (dom av den 19 september 1995, *Marinari*, C-364/93, EU:C:1995:289, punkt 14).

- 35 Domstolen har preciserat denna praxis ytterligare genom att slå fast att det uttrycket inte avser den ort där käranden har sitt hemvist och huvuddelen av sin förmögenhet av det enda skälet att käranden har lidit ekonomisk skada där till följd av en förmögenhetsförlust som inträffat, och som käranden har lidit, i en annan medlemsstat (dom av den 10 juni 2004, Kronhofer, C-168/02, EU:C:2004:364, punkt 21).
- 36 I sin dom av den 28 januari 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, konstaterade domstolen i punkt 55 visserligen att med hänsyn till den ort där skadan förverkligades är domstolarna där käranden har sin hemvist behöriga att pröva en sådan talan när skadan förverkligas direkt på ett konto som nämnda kärande har i en bank som är etablerad i deras domkrets.
- 37 Som generaladvokaten påpekade i punkterna 44 och 45 i sitt förslag till avgörande, ska domstolens konstaterande emellertid ses mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i det målet, vilka kännetecknades av att flera olika omständigheter samfällt pekade mot att ge domstolarna i kärandens hemvistort behörighet.
- 38 En ren förmögenhetsskada som förverkligas direkt på kärandens bankkonto är följaktligen inte i sig ett ”relevant anknytningsmoment” vad gäller artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001. Det kan inte heller uteslutas att ett bolag som Universal Music kunnat välja mellan olika bankkonton för att betala förlikningsbeloppet. Platsen för kontot utgör således inte nödvändigtvis ett tillförlitligt anknytningskriterium.
- 39 Det är enbart i det fallet att även de övriga särskilda omständigheterna i målet samfällt pekar mot att ge domstolarna i den ort där en ren förmögenhetsskada förverkligats behörighet som det kan vara motiverat att låta käranden väcka talan där med anledning av skadan.
- 40 Mot denna bakgrund ska den första frågan besvaras på följande sätt. Artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001 ska tolkas så, att i en sådan situation som den i det nationella målet kan den i en medlemsstat belägna ort där en skada uppkommit inte, i avsaknad av andra anknytningsmoment, anses utgöra ”den ort där skadan inträffade”, när skadan uteslutande består i en förmögenhetsskada som förverkligats direkt på kärandens bankkonto och som är följden av ett otillåtet handlande i en annan medlemsstat.
- 41 Mot bakgrund av svaret på den första frågan finns det inte anledning att besvara den andra frågan.

Den tredje frågan

- 42 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje frågan för att få klarhet i huruvida en nationell domstol som har att pröva sin behörighet enligt förordning nr 44/2001 är skyldig att grunda sin bedömning på samtliga uppgifter den har tillgång till, i förekommande fall inbegripet vad svaranden har anfört till bestridande av kärandens påståenden.
- 43 Som generaladvokaten påpekat i punkt 52 i sitt förslag till avgörande, finns det – fastän den hänskjutande domstolen endast har ställt denna fråga för det fall den första frågan ska besvaras jakande – ett intresse av att besvara frågan, eftersom den avser den allmänna behörighetsbedömningen och inte enbart frågan huruvida en förmögenhetsskada räcker för att grunda behörighet.
- 44 Vad särskilt gäller artikel 5 led 3 i förordning nr 44/2001, har domstolen påpekat att när den domstol som har att avgöra tvisten prövar huruvida den är internationellt behörig, gör den inte någon bedömning enligt nationell rätt av huruvida talan kan prövas i sak eller huruvida käranden har fog för sin talan. Den får således, i det enda syftet att avgöra huruvida den är behörig enligt nämnda bestämmelse, anse att kärandens relevanta påståenden i fråga om villkoren för skadestånd utanför

avtalsförhållanden är styrkta (dom av den 25 oktober 2012, Folien Fischer och Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, punkt 50, och dom av den 28 januari 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, punkt 62 och där angiven rättspraxis).

- 45 Även om den nationella domstol som har att avgöra tvisten alltså inte, för det fall att svaranden bestrider kändens påståenden, måste inleda ett förfarande för bevisupptagning i samband med prövningen av behörighetsfrågan, har EU-domstolen funnit att såväl målet att säkerställa god rättskipning, vilket ligger till grund för förordning nr 44/2001, som respekten för domarnas självständighet i sin yrkesutövning, kräver att domstolen i fråga ska kunna pröva sin internationella behörighet mot bakgrund av alla uppgifter som den har tillgång till, inbegripet, i förekommande fall, vad svaranden har anfört till bestridande av kändens påståenden (dom av den 28 januari 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, punkt 64).
- 46 Av vad som anförts följer att den tredje frågan ska besvaras så, att den domstol vid vilken talan väckts är skyldig, vid prövningen av sin behörighet enligt bestämmelserna i förordning nr 44/2001, att grunda sin bedömning på samtliga uppgifter som den har tillgång till, i förekommande fall inbegripet vad svaranden har anfört till bestridande av kändens påståenden.

Rättegångskostnader

- 47 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) Artikel 5 led 3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att i en sådan situation som den i det nationella målet kan den i en medlemsstat belägna ort där en skada uppkommit inte, i avsaknad av andra anknytningsmoment, anses utgöra "den ort där skadan inträffade", när skadan uteslutande består i en förmögenhetsskada som förverkligats direkt på kändens bankkonto och som är följden av ett otillåtet handlande i en annan medlemsstat.**
- 2) Den domstol vid vilken talan väckts är, vid prövningen av sin behörighet enligt bestämmelserna i förordning nr 44/2001, skyldig att grunda sin bedömning på samtliga uppgifter som den har tillgång till, i förekommande fall inbegripet vad svaranden har anfört till bestridande av kändens påståenden.**

Underskrifter